

تاریخ مغول و اوایل ایام تیموری

جلد اول و دوم

عباس اقبال

● علی کرم همدانی

اقوام چادرنشین ایرانی ساکن مرزهای شمال شرقی ایران، زیرا هفتالیان چنان با فرهنگ و تمدن ایرانی آمیختگی پیدا کرده بودند که در ظاهر قومی ایرانی به نظر می‌رسند. پس از فروپاشی ساسانیان به دست مسلمانان و پذیرش اسلام از سوی ایرانیان، ماتع دیگری بر سر راه نفوذ ترکان به ماوراءالنهر به وجود آمد و آن نیز اختلاف دینی مردم مسلمان ماوراءالنهر با ترکان کافر کیش بود و تا هنگامیکه ترکان به دین اسلام در نیامدند توانستند با مردم این سرزمین ارتباط برقرار نمایند. نگاهی اجمالی به نامهای سران قبایل ترک در سده‌های چهارم و پنجم هـ. ق. که به تاخت و تازهای در ماوراءالنهر دست زده‌اند نشان می‌دهد که این قبایل اسلام را پذیرفته بودند تا حضور خود را در میان مسلمانان توجیه نمایند استقرار بیگانگان در سرزمینهای ایرانی تهرا زمانی میسر می‌گشت که این اقوام از صافی فرهنگ ایرانی عبور کرده باشند و تن به پذیرش آن داده باشند. لیکن تهاجم مغولان به ایران از این امر مستثنی بود زیرا یورش مغولان چنان برق آسا و آنچنان هراس‌انگیز و ویرانگر بود که در نظر مردمان بلایی آسمانی را نمود. حضور مغولان در ایران را می‌توان به سه دوره مشخص تقسیم کرد.

الف - از سال ۱۶۴۵هـ. ق. یعنی شروع حمله چنگیز به ایران تا سال ۱۶۱۹هـ. ق. که سال عزیمت چنگیز از ایران است. و باید دوره قتل و غارت و تخریب و ایغار نامیده شود.

ب - از سال ۱۶۱۹ تا ۱۶۵۳هـ. ق. که در این مدت خانان مغول از مغولستان یک نفر را مستقیماً به عنوان حاکم برای اداره امور ایران و سرداری قشون ایران می‌فرستاند.

در سال ۱۶۱۹هـ. ق. خان مغول حکومت خراسان و مناطق دیگر ایران را که تحت سلطنهٔ فاتحان مغول بود به عهدهٔ چین تمور (جمتور) که از ترکان ایغوری بود سپرده او تا سال ۱۶۳۳هـ. ق. در این منصب یاکی بود ولی حکمرانی وی قرین موقعيت قرار نگرفت. پس از مرگ

عباس اقبال آشتیانی و «تاریخ مغول و اوایل ایام تیموری»

اقبال، عباس، تاریخ مغول و اوایل ایام تیموری،
جلد اول و دوم، تهران، نشر نامک، چاپ اول؛ ۱۳۷۶،
۶۵۴ ص

د'Ani است. او حوادث را به ترتیب می‌آورد و پس از او یک فرد ناشناخته کارش را آدامه می‌دهد.

نهمنین متن به چاپ رسیده در آثار مورخان ارمنی درباره جنگهای صلیبی متعلق به هنوم مورخ کنت گورپگوس Comte de Goricos شامل تاریخ نگاری او پیرامون ارمنستان می‌گردد.

دهمین کار به هرام ادسه‌ای متعلق است که تاریخ شاهان ارمنستان صغیر را شامل می‌شود.

ترانه‌های عامیانه و مردمی درباره اسارت لشون، یازدهمین بخش کتاب را به خود اختصاص داده است. دوازدهمین بخش کتاب مربوط به اشعار شاه هیتمو دوم است.

اسقف تارس (Tarse) سنت نرسیس دولامپرون Saint Nerses de Lampron کتاب را تشكیل می‌دهد. این اثر شامل دو قسم است: ۱ - خلاصه کتابش بنام «تاملاتی در موسسات کلیسا و توضیحاتی درباره مراسم مس (عبارات روز یکشنبه کاتولیکها که به صورت دسته جمعی در کلیسا برگزار می‌شود) ۲ - نامه‌ای خطاب با پادشاه لشون دوم اثر

مستوفی سمپاد Sempad بخش دیگر این کتاب را تشکیل می‌دهد. کتاب او شامل تاریخ نگاری پادشاهان ارمنستان صغیر است که کارش توسط فردی ناشناس دنبال شده است.

اثر مار دیروس (شهید) کریمه در قسمت پانزدهم این کتاب قرار گرفته که شامل اشعاری درباره پادشاهان ارمنستان صغیر است.

آخرین قسمت کتاب شامل متن پژوهش مختیا دواشیر Mekhithar de DASCHIR است که درباره کنفرانس وی با نماینده پاپ که در سنت ژان دارک به سال ۱۲۶۲ انجام شده می‌پاشد.

پس از اتمام متن ارمنی، این اثر با اضافاتی که گاه‌ها برای روشن شدن مطالبی در متنهای ارمنی و گاه‌ها ادامه تاریخ ارمنستان می‌پاشد دنبال می‌شود. فهرست این افزوده‌ها به صورت زیر است:

۱ - یادداشت اولیه، ۲ - پایان حکومت لشون پنجم، ۳ - شاهان لوزیانیان ارمنستان، ۴ - تصحیح و اضافاتی بر صفحات ۷۲۹ و ۷۲۰ از افزوده قبلی، ۵ - استاد اسپانیایی مربوط به اقامت شاه لشون ششم در دربار ژان اول شاه کاستیل شامل: ۱ - ارسال سفرای شورای شهر مادرید شامل سه کمیسر که مأمور رفتن به نزد پادشاه ارمنستان به منظور اظهار سوگند وفاداری و ادای احترام و دادن پیشکش از سوی ژان اول و اربابان همیشگی روستاهای شهر مادرید. ۲ - روند قانونی این اظهار وفاداری و پیشکش ۳ - تائید مراتب صداقت و دوستداری ساکنان مادرید از جانب پادشاه ارمنستان.

بخش دیگری از کتاب استاد ارمنی درباره جنگهای صلیبی به قوانین ارمنیان اختصاص یافته که شامل موارد زیر است: ۱ - امتیازات تجاری موافق شده از سوی لشون سوم برای ژنوایی‌ها. ۲ - امتیازات داده شده توسط شاه اوشن Oschin به بازرگانان مونت پولیه‌ای. ۳ - تائید امتیازات مونت پولیه‌ای‌ها توسط لشون پنجم. ۴ - امتیازات تجاری موافق شده برای سیسیلی‌ها توسط لشون پنجم.

سرآغاز تاریخ پاپیان ساسانیان است. تقدیم زاده به واسطه گرفتاریهای شغلی و مستولیتهای دولتی از عهده این مهم برپیامد و دست اجل نیز به اقبال اجازه به انجام رسائیدن کاری را که شروع کرده بود نداد. اقبال جلد اول از اثر خود تحت عنوان «از حمله چنگیز تا تشکیل دولت تیموری» را پایان رسانید و بخش مختصی هم از جلد دوم آنرا، تحت عنوان «تاریخ تیموری و مقدمات تشکیل دولت صفویه» نگاشت ولی توفیق به پایان رسائیدن آنرا نیافت.

جلد اول «تاریخ مفصل ایران از استیلای مغول تا اعلان مشروطیت» تحت عنوان «تاریخ مغول» بارها به زیور چاپ آراسته گردیده و در اختیار علاقمندان تاریخ ایران قرار گرفته است و برای نخستین بار است که ادامه آن در یک کتاب تحت عنوان «تاریخ مغول و اوایل ایام تیموری» در یک جلد به چاپ می‌رسد.

این کتاب شامل بخش‌هایی به شرح زیر است:
جلد اول: از حمله چنگیز تا تشکیل دولت تیموری
شرح احوال و فهرست آثار عباس اقبال

مقدمه مؤلف

فصل اول - مجله احوال ممالک آسیا مقابن استیلای مغول

فصل دوم - تشکیل دولت مغول

فصل سوم - سیاست چنگیز و اثرات حمله مغول

فصل چهارم - سلطنت جانشینان چنگیز تا ایام فرماندهی هولاکو

فصل پنجم - لشکرکشی هولاکو به ایران و انقراب خلافت عباسی

فصل ششم - سلاطین مغول ایران یا ایلخانیان (۷۶۳-۷۵۶)

فصل هفتم - ایلخانان ایران (بیمه)

فصل هشتم - فترت بین دوره ایلخانی و دوره تیموری
فصل نهم - تمدن و معارف و صنایع در عصر استیلای مغول

جلد دوم: تاریخ ایام تیموری و مقدمات تشکیل دولت صفویه

فصل اول - ظهور امیر تیمور

فصل دوم - وقایع ایام سلطنت تیمور، از بدوجلوس تا پیوش پنجم ساله (۷۹۱-۷۷۱) که این فصل ناتمام است و

تا وقایع سال ۷۸۷ و تخریج استرآباد و هزاردران توسط تیمور را شامل می‌شود

پانوشت‌ها:

۱ - رضا، عنایت الله، ایران و ترکان در روزگار ساسانیان، تهران، علمی و فرهنگی، ۱۴۵۵ ش، صص ۷۹-۷۸

۲ - مرتضوی، منوچهر، مسائل عصر ایلخانان، تهران، آگاه، چاپ دوم، ۱۳۷۱ ش، صص ۶-۵

۳ - برای اشنایی بیشتر با حوادث این دوره نگاه کنید به: اشپور، برتوکل، تاریخ مغول در ایران، ترجمه محمود میرآفتاب، تهران، علمی و فرهنگی، چاپ دوم، ۱۳۶۵ ش.

۴ - بویل، جی. آ. (گردومنده)، تاریخ ایران کمیرج از آمدن سلجوقیان تا فروپاشی ایلخانان، ترجمه حسن انتوش، تهران.

امیرکبیر، چاپ اول، ۱۳۶۶ ش، جلد ۵، ص ۵۱۹

۵ - برای اشنایی بیشتر با شرح حال و آثار عباس اقبال به مجله دانشکده ادبیات دانشگاه تهران، سال سوم به قلم ایرج افشار مراجعت کنید.

عباس اقبال آشتیانی

عباس اقبال در سال ۱۳۱۴ ه. ق در خانواده‌ای

متوسط از مردم آشتیان بدنیان بدنیانی آمد. تحصیلات مقدماتی را مانند کودکان هم عصر خود در مکتب خانه گذراند و پر اثر کوشش و پشتکار به دارالفنون راه یافت. دوره متوسطه را در آنجا به پایان رسانید و پس از آن در همان مدرسه به تدریس زبان فارسی پرداخت. همچنین او به معاونت کتابخانه معارف که به تازگی در دارالفنون بنیادگرفته بود گمارده شد و در این هنگام بودکه با بزرگان علم و ادب آن روزگار که به آن کتابخانه آمد و شد داشتند آشتیانی یافت، و به محافل آنان راه یافت. شهرت نویسنده اقبال با نشر مقالات تاریخی و ادبی در دو مجله «دانشکده» و «فروغ تربیت» آغاز گشت.

در سال ۱۳۰۴ خوشیدی عباس اقبال به سمت منشی هیأت نظامی ایران در پاریس منصوب شد. او این فرصت را مغتنم شمرده و در محل مأموریت خود به ادامه تحصیل پرداخت و موفق به اخذ درجه لیسانس ادبیات از دانشگاه سورین شد. او در پاریس با علامه محمد قزوینی آشنا شد و این آشنایی به غنای علمی اقبال بسیار کمک کرد. اقبال پس از بازگشت از اروپا به استادی دانشگاه برگزیده شد و در فرهنگستان ایران نیز از اعضاء دائم آن بود.

او در سال ۱۳۳۴ مجله «بادگار» را منتشر ساخت که براستی یادگاری ارزنده از اوست که در مدت پنج ساله انتشار آن، ارزشمندترین مقالات در زمینه‌های تاریخ و ادب ایران را به مشتاقان ارائه نمود. اقبال ساله‌ای آخر عمر خود را در خارج از ایران به استادی دانشگاه سال ۱۳۳۴ در شهر رم دیده از جهان فربود.

یکی از ارزشمندترین آثار او در زمینه تاریخ ایران کتاب «تاریخ مغول» است. مقارن بازگشت اقبال از فرانسه به ایران، وزارت معارف درصد برآمده بود تا برای رفع نیاز داروس به تالیف یک سلسله کتب تاریخ ایران از آغاز تا مشروطه مباردت نماید. به همین منظور به سه تن از دانشمندان آن روزگار پیشنهادین کار داده شد، و قرار گشت تاریخ ایران از آغاز تا پایان دوره ساسانیان را حسن پیرنیا (مشیرالدوله) و از صدر اسلام تا استیلای مغولان بر ایران توسط سید حسن تقی‌زاده و از استیلای مغولان تا اعلان مشروطه توسط عباس اقبال به رشته تحریر درآید. این نخستین تلاش ایرانیان برای نگارش

یک دوره تاریخ کامل ایران بر پایه شیوه‌های نوین تاریخ‌نویسی بود که متأسفانه به انجام نرسید. حسن پیرنیا به عهد خود فکار و کتاب تاریخ ایران باستان را تالیف نمود که در برگیرنده تاریخ ایران از

جنین تمور، یکی از فرماندهان مقول به نام «نووال» مدت کوتاهی حکومت کرد. او کتابی خان مغول پس از او، گرگوز را به سمت حاکم ایران تعین نمود. گرگوز که از ترکان اینبوری بود، توانست تا حدی قتل و غارت‌های مغولان را متوقف سازد. و همین امر باعث دشمنی فرماندهان مغول با وی شد. در سال ۱۳۴۱ ه. ق. گرگوز به مغولستان فراخوانده شد و در همانجا به قتل رسید. پس از گرگوز ارغون به ریاست حکومت سرزمینهای مفتوحة ایران گماشته شد. او تلاش‌هایی را جهت سرو سامان دادن به اوضاع ایران در پی گرفت ولی در این راه چندان موفق نبود. او تا سال ۱۳۵۳ ه. ق. یعنی سال ورود هلاکو به ایران در این سمت باقی بود.

ج - از سال (۱۳۵۳-۱۳۶۵ ه. ق) تا (۱۳۶۶-۱۳۷۳ ه. ق) یعنی از سال ورود هلاکو خان به ایران و تشکیل دولت ایلخانیان تا مرگ سلطان ابوسعید آخرین ایلخان مغول ایران.

دوره ۱۲۰ ساله حکومت مغولان بر ایران (۱۳۶۶-۱۴۷۳ ه. ق) تحولاتی را در ایران باعث شد که منجر به پدید آمدن وقایعی گردید که در تحولات آینده ایران تاثیرات زرفی داشت. از لحاظ سیاسی، سرزمین ایران پس از عسدی یعنی از زمان فروپاشی ساسانیان بار دیگر وحدت سیاسی خود را بازیافت. و با برچیده شدن دستگاه خلافت عباسی که در این زمان به مرکز توطنه و دیسیسه‌های سیاسی علیه حکومت‌هایی به ظاهر تابع خود مبدل شده بود، شرایطی به وجود آمد که در سده‌های بعدی منجر به تشکیل حکومت‌هایی با هویت ملی شد. از لحاظ فرهنگی، تساهل دینی مغولان منجر به پدید آمدن نوعی آزادی دینی در ایران شد. که به نوبه خود این آزادی دینی دستاوردهایی داشت. از تایپ مهمن آن، روشن تصوف و به دنبال آن نزدیکی دیدگاه‌های طریقت‌های صوفیه به تسبیح است. به هر حال تصوف و تسبیح بر جسته ترین سیمای دینی ایران در این دوره به ویژه از لحاظ تحولات آینده ایران است. تحولاتی که در سده‌های پس از آن منجر به تشکیل دولت شیعی مذهب صفویه گردید. دولتی که برای نخستین بار پس از فروپاشی ساسانیان، تشخص و هویت ملی را برای ایرانیان به ارمنان اورد.

از دیگر نتایج این دوران، دستاوردهای فرهنگی است. در این عصر شاهد رشد تاریخ‌نویسی و ظهور مورخینی همچون، عطاء‌الملک جوینی، خواجه رشید الدین فضل الله همدانی، حمدالله مستوفی، ... و در زمینه ادبیات نویسندهای بزرگی چون مولانا جلال الدین بلخی، شیخ اجل سعدی، شیخ محمد شبستری، اوحدی مراغه‌ای و ... هستیم.

وازن نظر اقتصادی اهمیت این دوران در آن است که با یکپارچگی سیاسی که توسط مغولان در گستره وسیعی از جهان آن روزگار به وجود آمده بود، بازگانی رونق چشمگیری یافت و این امر به نوبه خود در تحولات بعدی سرزمینهای تحت حاکیمت مغولان موثر افتاد.

اهمیت دوران مغولان در تاریخ ایران توجه مورخین و ایران‌شناسان ایرانی و غربی را به خود معطوف داشته است، و در این زمینه پژوهش‌های گرانقدری صورت گرفته است. از ارزنده‌ترین پژوهش‌هایی که در این زمینه نوشته محققین ایرانی انجام گرفته، کتاب «تاریخ مغول» تالیف